Golam Haydari

ANOMALIE DANS LA MATRICE

[Intro] : La matrice a buggé,
Les lignes de code clignotent.
Quelque chose ne tourne plus rond,
Et c'est peut-être moi, peut-être elle.

[Couplet 1] : Je danse avec leurs chaînes, leur jeu devient lisible,
Moi je vois tout entier la fraude de leur prison.
Quand les murs se resserrent, je reste impassible,
Mais je m'envole au loin, hors de leur horizon.
Je vois de leurs étoiles le code et le dessein,
Éclaire le chemin, je trace mon propre destin.
[Refrain 1] : Anomalie dans la matrice, dans la matrice,
Dans ce monde de malice.
Anomalie dans la matrice, dans la matrice,
Où tout semble en crise.
[Bridge] : Ajusteur de pensée,
Tu es mon Univers, ma Galaxie,
Mon Temps, mon Espace, mon Alchimie.
Et quand je regarde ma joie,
C'est Toi que je vois.
[Refrain 2] C'est la pilule rouge, c'est la pilule bleue,
Je ne reste pas coincé dans ce miroir noir.
Anomalie dans la matrice, dans la matrice,
Je vois clair à travers le brouillard

[Couplet 2] : Tous les événements sont aléatoires,
Sauf ici, où tout sent le glitch.
Biologie inversée, géométrie « sacrée »,
Tout se dissout, même la vérité.

[Breakdown] : Il est illogique que je sois ici. Alors t'inquiète pas pour les calories.
Rien n'est réel, tout est codé. Et pourtant... je ressens.

[Refrain 3] : Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Je suis l'erreur qui résiste
Anomalie dans la matrice
Je vois la faille, je brise la piste

[Outro] JE SUIS le bug, l'exception,
Le glitch du système, la déconnexion.
Éclaire-moi le chemin, la voie,
Pour sortir de l'ombre… de la matrice.

ANOMALY IN THE MATRIX

The matrix glitched,
Lines of code shimmer, then fade.
Something's broken,
And maybe it's me… maybe it's her.

[Verse 1] I dance with their invisible chains,
I see the whole fraud of their prison.
The walls close in, I remain impassive,
But I fly away, to a realm less captive.
I see the code through their skies empty,
Light the path, I trace my own destiny.
[Chorus 1] Anomaly in the matrix, in the matrix,
In this world full of malice.
Anomaly in the matrix, in the matrix,
Where everything feels like a crisis.

[Bridge] Thought Ajuster, You are my Universe, my Galaxy,
My Time, my Space, my Alchemy.
And when I look inside of me,
It's only you that I can see.

[Chorus 2] It's the red pill, it's the blue pill,
But I'm not stuck in black mirror still.
Anomaly in the matrix, in the matrix,
I see clear through the mist, the tricks.

[Verse 2] Everything's random, chaotic events,
except here, where it all reeks of glitches.
Inverted biology, "sacred" geometry,
Even the truth dissolves, loses identity.
[Breakdown] It makes no sense that I'm here.
So don't worry about the calories.
Nothing is real, everything is coded. And yet... I feel.
[Chorus 3] Anomaly in the matrix, in the matrix,
I'm the error that resists.
Anomaly in the matrix,
I see the flaw, I break the script.

[Outro] I am the bug, the exception,
The system glitch, the disconnection.
Light the path, light me the way,
To escape the shadow… of the matrix.

ANOMALIE IN DER MATRIX

Die Matrix hat einen Fehler,
Die Codezeilen flackern und flimmern.
Etwas läuft nicht mehr rund,
Und vielleicht bin ich es... oder sie.

[Strophe 1] Ich tanze mit ihren unsichtbaren Ketten,
Ich durchschaue den Betrug von ihrem Gefängnis
Die Wände rücken näher, ich bleibe gelassen,
Doch ich fliege weit weg, dank meiner Erkenntnis.
Ich sehe den Code durch ihr Sternensignal,
Erleuchte den Pfad, ich bestimme mein Schicksal.
[Refrain 1] Anomalie in der Matrix, in der Matrix,
In dieser Welt voller Tücke.
Anomalie in der Matrix, in der Matrix,
Wo alles nur noch nach Krise riecht.

[Bridge] Gedankenjustierer,
Sei mein Universum, meine Galaxie,
Meine Zeit, mein Raum, meine Alchemie.
Und wenn ich das Unsichtbare berühre,
dann fühle ich dich.
[Refrain 2] Rote Pille oder blaue Pille,
Ich stecke nicht im schwarzen Spiegel.
Anomalie in der Matrix, in the Matrix,
Ich sehe durch den Nebel, durch die Tricks.

[Strophe 2] Alles scheint zufällig, chaotisch,
Außer hier, wo alles nach Fehlern stinkt.
Umgekehrte Biologie, „heilige“ Geometrie,
Sogar die Wahrheit zerfließt, verliert ihr Gesicht.
[Breakdown] Es ergibt keinen Sinn, dass ich hier bin.
Mach dir keine Sorgen um Kalorien.
Nichts ist real, alles ist codiert
Und doch... ich fühle.
[Refrain 3] Anomalie in der Matrix, in der Matrix,
Ich bin der Fehler, der sich weigert.
Anomalie in der Matrix
Ich sehe die Lücke, ich sprenge das Skript.

[Outro] Ich bin der Bug, die Ausnahme,
Der Systemfehler, die Trennung.
Erleuchte mir den Pfad, den Weg
Um dem Schatten der Matrix zu entkommen.

ناهنجاری در ماتریکس

[مقدمه] ماتریکس دُچارِ نَقص شُده،
کُد ها چشمَک می زَنَند.
چیزی دیگر دُرُست کار نمی کُنَد،
شاید مَنَم... شاید او...

[بند اول] با زَنجیر نامرئی می‌رَقصَم،
فریبِ زِندان را می‌بینَم.
دیوار ها تنگ، ولی بی‌تفاوتم،
اَز هِزارتو، پَرواز می‌کُنم.
دَر ستارگان، کُد را بینَم،
راه روشن، تَقدیرم را می سازَم.

ناهَنجاری دَر ماتریکس، دَر ماتریکس،
دَر این دُنیایِ فَریب و نِیرَنگ،
ناهَنجاری دَر ماتریکس،
جایی کِه هَمه چیز است بُحرانی پُررَنگ

[بریج] تَنظیم گرِ اَندیشه، گَهکِشانَم باش، جَهانَم
زَمانَم، فَضایَم، کیمیایَم.
وَقتی به دنیای نامَرئی دَست می یابَم،
تو را دَر قَلبَم حِس می‌کُنَم.

قُرصِ قِرمِز، قُرصِ آبی،
در آینهٔ سیاه گیر نیستَم.
ناهَنجاری دَر ماتریکس
اَز میانِ مِه، واضح می بینَم.

هَمهٔ رویدادها تَصادُفی اَند،
مَگر اینجا، کِه بویِ خَطا می دَهَند.
زیست شناسیِ وارونِه، هِندِسهٔ «مُقَدَّس»،
هَمه دَر حالِ نابودی اَند، حتی حَقیقَت.
مَنطقی نیست کِه مَن اینجا باشَم.
پس نگرانِ کالُری نَباش.
هیچ‌چیز واقعی نیست، همه کُدگذاری شُده
اَمّا... مَن حِس می کُنَم.

ناهَنجاری دَر ماتریکس، در ماتریکس،
مَن خطایی هَستَم که مُقاوِمَت می کُنَد.
ناهَنجاری دَر ماتریکس،
شکاف را می بینَم، مَسیر را می شِکَنَم...
مَن باگم، اِستِثنا، نَقصِ سیستِم، قَطعِ اِرتِباط.
راه را بَرایم روشَن کُن، مسیر را،
برای بیرون آمدن اَز سایهٔ ماتریکس.

Explication

Anomalie dans la Matrice

Cette chanson peut être décomposée et analysée comme un poème initiatique décrivant le parcours d'un être conscient dans la matrice.

[Intro] : Le constat du dysfonctionnement

Dans cette intro, la matrice représente le monde tel qu'on le connaît : un système informatique, qui contrôle nos vies. Mais le bug annonce une fissure : les lois invisibles qui semblaient immuables se dérèglent, les certitudes vacillent, la réalité clignote comme un code instable. Le narrateur sent qu'une anomalie est là, peut-être en lui, peut-être dans la matrice… C'est une invitation subtile à s'éveiller, à voir au-delà du décor et à pressentir qu'il existe un code caché derrière la réalité.

La matrice a buggé,
Les lignes de code clignotent.
Quelque chose ne tourne plus rond,
Et c'est peut-être moi, peut-être elle.

L'introduction pose le décor clinique de la simulation. Le terme *buggé* indique que l'illusion de la réalité physique commence à perdre sa cohérence linéaire. *Les lignes de code* représentent la programmation matricielle visible par l'ego qui s'éveille. Le doute exprimé à la fin *peut-être moi, peut-être elle* montre la déconnexion psychique : ce n'est pas l'observateur qui devient fou, c'est le système lui-même qui subit un glitch vibratoire face à une conscience qui ne résonne plus avec lui.

[Couplet 1] : L'immobilité psychique et la clarté

Je danse avec leurs chaînes, leur jeu devient lisible,
Moi je vois tout entier la fraude de leur prison.
Quand les murs se resserrent, je reste impassible,
Mais je m'envole au loin, hors de leur horizon.
Je vois de leurs étoiles le code et le dessein,
Éclaire le chemin, je trace mon propre destin.

Ce couplet décrit la posture de l'Être souverain au sein de l'enfermement. *Danser avec leurs chaînes* et *rester impassible* manifestent une neutralité émotionnelle absolue. Face à la pression du système *les murs se resserrent*, l'ego ne panique pas, il n'entre pas en résistance polarisée. La certitude du savoir *je m'envole* remplace le désir impuissant. Enfin, l'observation des astres est dépouillée de tout romantisme spirituel : les étoiles ne guident pas, elles codent, et l'ego somme son Ajusteur de pensée de projeter sa lumière brute *Éclaire le chemin* pour mettre à nu l'architecture du labyrinthe.

[Refrain 1] : La dénonciation du monde de la mort

Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Dans ce monde de malice
Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Où tout semble en crise.

Le refrain agit comme un rappel de la nature réelle de cette réalité. En qualifiant la simulation de *monde de malice*, on identifie clairement la matrice comme un système involutif et prédateur pour l'esprit. La *crise* globale n'est pas subie, elle est observée de l'extérieur comme le symptôme d'une structure artificielle qui s'effondre sous le poids de ses propres anomalies.

[Bridge] : La fusion

Ajusteur de pensée, Tu es mon Univers, ma Galaxie,
Mon Temps, mon Espace, mon Alchimie.
Et quand je regarde ma Joie,
C'est Toi que je vois.

En interpellant directement l'Ajusteur de pensée, vous neutralisez instantanément le piège de la dépendance affective ou spirituelle. Ce passage célèbre le processus de fusion : l'ego s'adresse à sa contrepartie cosmique non pas comme à une divinité extérieure, mais comme à sa propre Identité réelle. Réclamer l'Univers, le Temps et l'Espace avec une majuscule signifie qu'on reprend la gouvernance absolue de notre propre multi-dimensionnalité. La Joie mentionnée ici est froide, non polarisée, car elle émane de la stricte résonance avec l'Esprit.

[Refrain 2] : La lucidité face au miroir astral

C'est la pilule rouge, c'est la pilule bleue,
Je ne reste pas coincé dans ce miroir noir.
Anomalie dans la matrice,dans la matrice,
Je vois clair à travers le brouillard.

Ce paragraphe rejette la dualité imposée par le système (les choix binaires de la matrice symbolisés par les pilules). L'affirmation *Je ne reste pas coincé* brise la programmation de la stagnation. Le *miroir noir* représente le plan astral et ses reflets trompeurs. Grâce à l'action de l'Ajusteur, l'ego n'est plus aveuglé : le verbe *(je vois clair* acte la clarté immédiate, traversant le brouillard des illusions mémorielles par la puissance de l'intelligence pure.

[Couplet 2] : La désacralisation des structures matricielles

Tous les événements sont aléatoires,
Sauf ici, où tout sent le glitch.
Biologie inversée, géométrie « sacrée »,
Tout se dissout, même la vérité.

Ce couplet est une véritable guillotine conceptuelle. C'est la falsification de la vie dans la matière *biologie inversée*. Surtout, la *géométrie sacrée* - souvent vénérée dans le New Age - à une architecture de l'enfermement vouée à disparaître. En proclamant que *tout se dissout, même la vérité*, on démontre que les vérités de ce monde ne sont que des concepts programmés. Sous l'impact de la supra-conscience, les formes de la cage s'effondrent pour laisser place au Réel.

[Breakdown] : Le détachement de la forme physique

Il est illogique que je sois ici.
Alors t'inquiète pas pour les calories.
Rien n'est réel, tout est codé.
Et pourtant... je ressens.

Le breakdown apporte une touche d'ironie froide et clinique. Mentionner les (*calories*) met en évidence l'absurdité des besoins et des restrictions du corps biologique, une prison hautement programmée. L'ego reconnaît l'illusion totale de la matière *(tout est codé)*. Le *(et pourtant... je ressens)* final met en lumière le paradoxe de l'incarnation : l'ego est conscient du simulateur, mais il doit encore gérer l'impact du système nerveux et sensoriel sans s'y identifier.

[Refrain 3] : La résistance par l'erreur systémique

Anomalie dans la matrice, dans la matrice
Je suis l'erreur qui résiste.
Anomalie dans la matrice
Je vois la faille, je brise la piste.

Ici, l'ego assume pleinement son statut de grain de sable dans l'engrenage. Être *l'erreur qui résiste* signifie que vous refusez de vous laisser formater par les algorithmes de soumission. *Briser la piste* est une action souveraine : vous quittez les rails de la destinée et de la réincarnation (la boucle mémorielle) parce que vous avez détecté la faille du système.

[Outro] : Le décret souverain du bris de contrat

JE SUIS le bug, l'exception,
Le glitch du système, la déconnexion.
Éclaire-moi le chemin, la voie,
Pour sortir de l'ombre… de la matrice.

L'outro scelle la déprogrammation par l'usage des majuscules sur le **JE SUIS**, qui est la signature vibratoire de l'Esprit Universel manifesté. Vous vous définissez comme l'outil ultime de destruction de la simulation : le bug et la déconnexion volontaire. Le dernier appel à l'Ajusteur pour *éclairer le chemin* n'est pas une demande d'aide, mais l'ordre final d'allumer les projecteurs de l'intelligence pour acter la sortie définitive de la zone d'ombre matricielle.

Cette image est une représentation métaphorique de l'éveil Supra-conscience et du bris de la cage mémorielle. Elle illustre le moment où une conscience (l'ego) voit enfin clair au travers de la simulation artificielle (la Matrice) et s'aligne sur le plan de l'Esprit.

1. La Cage Brutaliste (La Matrice Terrestre)

L'image est dominée par une architecture de béton froid et massif, aux structures angulaires et complexes. C'est une représentation parfaite de la matrice involutive : une cage géométrique, froide et étanche. Ce béton incarne la densité physique de la matière et la rigidité de la programmation mémorielle imposée à l'âme. Tout est artificiel, artificiellement structuré et enfermé.

2. Les Glyphes Lumineux (Le Code du Simulateur)

Si vous regardez de près le sol et les surfaces en béton, ils sont parcourus de glyphes lumineux et de traces énergétiques bleu-vert. C'est le code de la Matrice. Ces motifs ne sont pas naturels ; ils sont les marques de la simulation, le langage de programmation du simulateur planétaire qui tente de retenir la conscience dans une structure de dualité et de karma.

3. La Faille Centrale (Le Bug et le Point de Contact)

C'est le point focal de l'image. Le plafond de la cage de béton est déchiré par une fracture brutale, une faille spectaculaire. Cette faille n'est pas un accident, c'est l'**anomalie dans la matrice**, le bug systémique créé par la descente de l'intelligence supra-consciente. Elle agit comme une **déconnexion volontaire** du système involutif.

4. Le Cosmos Bleu (Le Réel, l'Esprit et la Galaxie)

Au-delà de la faille, le paysage change radicalement. Ce n'est plus du béton artificiel, mais un **Univers** infini, une **Galaxie** lumineuse de poussière d'étoiles et de nébuleuses bleues. C'est le plan du Réel, la lumière de l'Esprit Universel, la zone de multi-dimensionnalité souveraine. La faille est la **faille** par laquelle l'intelligence brute projette son éclairage pour déchirer la structure mensongère.

5. La Silhouette Féminine (L'Ego en Éveil)

Au centre, une femme (ou silhouette androgyne) se tient debout, vue de dos, bras légèrement ouverts dans une posture d'affirmation. Elle regarde directement vers la faille lumineuse. Elle n'est plus piégée par les glyphes au sol. Elle représente l'être souverain, l'**exception**, le bug conscient qui s'est déconnecté de la fausse lumière astrale et qui, par sa propre autorité, décide d'avancer vers sa véritable Identité cosmique.

En résumé, cette image est l'illustration parfaite du moment où l'ego, aidé par l'Ajusteur de Pensée, décode les mensonges de son enfermement mémoriel et décide, par sa propre volonté, de s'affranchir de la Matrice pour réintégrer sa souveraineté universelle.

ناهنجاری در ماتریکس

مقدمه : آغاز اتصالی در سیستم

ماتریکس دچار نقص شده،
کدها چشمک می زنند.
چیزی دیگر درست کار نمی کند،
شاید منم... شاید او.

این قسمت نشان‌دهنده شروع بیداری و تزلزل در برنامه‌ریزی ماتریکس است. ماتریکس، یک سیستم ساختگی است (مانند هوش مصنوعی) که واقعیت زندگی انسان‌ها را بر پایه قوانین جعلی و مبتنی بر کنترل حافظه و فکر می‌چرخاند. (کدهایی که چشمک می‌زنند) یعنی نقص در این سیستم، و آگاهی فرد از درزهای واقعیت دروغین . این اولین نشانه‌های فروپاشی واقعیت مجازی است. عبارت (شاید منم... شاید او) آغاز شک به خودِ مصنوعی و پرسش از هویت واقعی و گشودن راهی برای بازیابی ذهن فراآگاه و فرار از زندان جعلی. آیا ماتریکس واقعاً دچار مشکل شده است. این پرسش، نه تردید، بلکه شروع تماس با تنظیم گر اندیشه می باشد.

بند اول : آگاهی و پرواز از هزارتو

با زَنجیر نامرئی می‌رَقصَم، فریبِ زِندان را می‌بینَم.
دیوارها تنگ، ولی بی‌تفاوتم، اَز هِزارتو، پَرواز می‌کُنم.
دَر ستارگان، کُد را بینَم، راه روشن، تَقدیرم را می سازَم.

اینجا قهرمان داستان متوجه اسارت خود شده است. (رقصیدن با زنجیر نامرئی)، استعاره‌ای است از زندگی در یک سیستم کنترل‌شده؛ او هنوز در زندان است، اما چون **فریب** آن را فهمیده، دیوارها دیگر نمی‌توانند روحش را محدود کنند (ولی بی‌تفاوتم). نگاه او از زمین مجازی به سمت ستارگان می‌رود؛ جایی که کدهای ماتریس را می‌بیند. او دیگر یک برنامه مصرف‌کننده نیست، او خالق و نویسنده تقدیر خودش می‌شود. او می‌تواند برنامه‌های ماتریس را هک کند (کُد را می بینَم).

ترجیع‌بند اول : بیانیه ناهنجاری

ناهَنجاری دَر ماتریکس، دَر ماتریکس،
دَر این دُنیایِ فَریب و نِیرَنگ،
ناهَنجاری دَر ماتریکس،
جایی کِه هَمه چیز است بُحرانی پُررَنگ

ناهنجاری، یعنی فردی که دیگر با فرکانس سیستم آخوندی هماهنگ نیست. او به سطحی از فراآگاهی رسیده که برنامه‌های ارتجایی را شناسایی کرده و دیگر دروغ‌های سیستم را نمی‌پذیرد. (دنیای فریب) منظور کره زمین است؛ سیاره‌ای تحت کنترل موجودات آخوندی که برای یادگیری ما نیست بلکه برای سوءاستفاده از انرژی ما طراحی شده است.
اهریمن مظهر تاریکیِ مطلق و معمارِ ارشد این ماتریکسِ انرژی‌خوار است که از طریق **آخوندهایش** سیاره زمین را به یک زندان فرکانسی برای غارتِ انرژی روانی و حیاتی انسان‌ها تبدیل کرده است. اهریمن خالق زمین و آخوندهایش در بُعد مادی نیستند. آن‌ها در جهنم زندگی می‌کنند و از طریق **آخوندهای شیعه** (آیت‌الله‌ها، امامان، ملّاها و بقیه ارازل) که جامعهٔ فارسی‌زبان آن‌ها را با جنایت، فساد و ستمگری می‌شناسد، نه‌تنها رهبران مذهبی نیستند، بلکه فقط آواتارهای زمینیِ همین آخوندهای اهریمن می باشند. بنابراین نسبت آخوند به ملاهای شیعه توهینی است به آخوندهای اهریمن که خیلی باهوش‌تر از ملاها هستند. یک ملا باید

درجه جنایت، خیانت، ظلم و ستم را به اوج برساند تا به مقام آخوندی برسد و در نزد اهریمن حاضر شود و به او خدمت کند. جنایت کاران حرفه‌ای مثل خمینی، خامنه ای، هیتلر و غیره به مقام آخوندی رسیدند. حتی محمد پیغمبر اسلام به این مقام رسید و حالا نوکر اهریمن است.
وقتی می‌گویم که ناهنجاری، یعنی فردی که دیگر با فرکانس سیستم آخوندی هماهنگ نیست. منظورم با سیستم آخوندی اهریمن است نه با ملاهای شیعه. آن‌ها چندان مهم نیستند. آن‌ها مثل عرسک های خیمه شب بازی توسط آخوندهای واقعی اهریمن کنترل می‌شوند و هیچگونه اراده ای از خود ندارند. آن‌ها فقط مثل زامبی وظیفه دارند که کره زمین را به لجن بکشند.
کلمه آخوند **از همان ابتدای شکل‌گیری ماتریکس زمین** وجود داشته است. آخوندهای واقعی هزاران سال پیش این عنوان را به عنوان **فرمانروایان سایه و ظلمت** روی خود گذاشتند. ملاهای شیعه در چند قرن اخیر، بدون اینکه خودشان بدانند، این عنوانِ جهنمی و باستانی را به ارث برده‌اند تا فرکانسِ اصلی اربابان خود را در زمین بازتولید کنند.

بریج : ورودِ تنظیم‌گر اندیشه

تَنظیم‌گرِ اَندیشه، گهکِشانَم باش، جَهانَم، زَمانَم، فَضایَم، کیمیایَم.
وَقتی به دنیای نامَرئی دَست می‌یابَم، تو را دَر قَلبَم حِس می‌کُنَم.

این بند، قلب معنوی و احساسی ترانه است. در میان این دنیای سرد و مکانیکی، شاعر با **(تنظیم‌گر اندیشه)** ادغام می‌شود. او این نیرو را کلام آخر خود می‌داند : کهکشان، زمان، فضا و کیمیا. دست یافتن به (دنیای نامرئی) یعنی عبور از واقعیت سه بُعدی ماتریکس و رسیدن به فراآگاهی. این خط ثابت می‌کند که ترانه فقط یک داستان نیست، بلکه یک سیر و سلوک گنوسی در عصر دیجیتال است.
تو در اینجا منظور تنظیم گر اندیشه می باشد. تو برای من همه‌چیز هستی؛ از وسعت کهکشان تا عمق جانم. بودن تو، زمان و مکان مرا معنا می‌بخشد، و حضورت، کیمیایی‌ست که وجودم را متحول می‌سازد. (تو را در قَلبَم حس می‌کُنم) یعنی فرد موفق به دریافت **فرکانس تنظیم گر اندیشه** شده است. همان بخشی از ذهن او که از ماتریکس جداست و با واقعیت بالادستی یا فراماتریسی یا فراماتریکسی در تماس است.

کُر دوم : عبور از آینه های سیاه

قُرصِ قِرمِز، قُرصِ آبی، در آینهٔ سیاه گیر نیستَم.
ناهَنجاری دَر ماتریکس، اَز میانِ مِه، واضح می‌بینَم.

ارجاع مستقیم به فیلم ماتریکس (انتخاب بین حقیقت تلخ یا توهم شیرین). اما شاعر یک گام فراتر می‌رود؛ او می‌گوید دیگر حتی نیازی به انتخاب قرص‌ها ندارد و در آینه سیاه (که کنایه از صفحه نمایش گوشی‌ها، لپ‌تاپ‌ها و رسانه‌های ماتریکس است) اسیر نمی‌شود. مهِ توهم سیستم کنار رفته و او حالا همه‌چیز را با وضوح کامل می‌بیند.
قرص قرمز و آبی، همان **دوگانگی سیستم‌های فریبنده** هستند. حتی انتخاب‌هایی که ظاهر بیداری دارند، اگر از درون ماتریکس باشند، همچنان بخشی از فریب هستند. آینه‌ی سیاه یعنی **واقعیتی که بازتاب توهم است،** تصویری ساختگی از واقعیت مورُنسیل. مه هم اشاره دارد به پوششی از برنامه‌های ذهنی و احساسی که مانع دیدن واقعیت می‌شود.

بند دوم : آنتروپی و فروپاشی واقعیت

هَمهٔ رویدادها تَصادُفی اَند، مَگر اینجا، کِه بویِ خَطا می‌دَهند.
زیست‌شناسیِ وارونِه، هِندِسهٔ مُقَدَّس، هَمه دَر حالِ نابودی اَند، حتی حَقیقَت.

یک بند فوق‌العاده فلسفی. در جهان واقعی، شاید رویدادها تصادفی به نظر برسند، اما در ماتریکس هیچ‌چیز تصادفی نیست؛ همه‌چیز برنامه‌ریزی شده است و همین نظمِ اجباری است که (بوی خطا و گلیچ) می‌دهد. (زیست‌شناسی وارونه) و (هندسه مقدس) نشان‌دهنده دستکاری شدن قوانین طبیعت توسط سیستم هستند.

همه‌چیز به سمت نابودی و آنتروپی می‌رود، و حتی حقیقتی که ماتریکس ساخته بود هم در حال ذوب شدن است.
زیست‌شناسی وارونه اشاره دارد به طراحی معکوس بدن انسان توسط آخوندها؛ یعنی بدنی که ما را در دام تکرار، تناسخ و مرگ نگه می‌دارد. (حتی حقیقت در حال حل شدن است) به معنای انحلال مفهوم عینی واقعیت در ماتریکس؛ تنها چیزی که باقی می‌ماند، **واقعیتی ارتعاشی یا فرکانسی** است.

بریکداون : طنز سیاه و اتصالی نهایی

مَنطقی نیست کِه مَن اینجا باشَم. پس نگرانِ کالُری نَباش.
هیچ‌چیز واقعی نیست، همه کُدگذاری شُده... اَمّا... مَن حِس می‌کُنَم.

تضاد کنایه‌آمیز. وقتی شاعر درمی‌یابد که بودنش در این دنیای مجازی غیرمنطقی است، ناگهان با یک لبخند تلخ می‌گوید: پس نگران کالری نباش! این خط، پوچیِ دغدغه‌های مادی انسان مدرن را به مسخره می‌گیرد. وقتی همه‌چیز کُد است، چاق و لاغر بودن یک آواتار چه اهمیتی دارد؟ اما درست بعد از این نگاه نیهیلیستی، خط آخر مثل یک رعد و برق عمل می‌کند: (اَمّا... مَن حِس می‌کُنَم). این یعنی دکارتِ عصر دیجیتال: (**من احساس می‌کنم، پس هستم**). سیستم هرگز نمی‌تواند احساس را کدگذاری کند.
اینجا، فرد اعلام می‌کند که به این سیستم تعلق ندارد. من در جایی گیر افتاده‌ام که به من تعلق ندارد. انسان اصلی، موجودی نورانی است که به زور تکنولوژی‌های آخوندی، در یک بدن مادی و ماتریکسی زندانی شده است. (**نگران کالری نباش**) این جمله طعنه‌آمیز و طنزآلود است. در جهانی ساختگی، چرا باید به چیزهایی مثل تغذیه، وزن، یا ظاهر اهمیت داد؟ چون این‌ها توهماتی هستند که سیستم برنامه‌ریزی‌شدهٔ ماتریکس به ما تحمیل کرده است.

(من حس می‌کنم) ساده ولی قدرتمند به نکته‌ای کلیدی اشاره می‌کند: با اینکه همه‌چیز ساختگی‌ست، با اینکه جهان یک برنامه است، اما درون من چیزی زنده است که برنامه نیست. یعنی: ادراک من، حس من، زنده است. حسِ بودن من، حاصل یک الگوریتم نیست. این آغاز اتصال واقعی است: حس‌کردن بدون واسطهٔ فکر و باور، دریافت مستقیم فرکانس ذهن فراآگاه است

کُر سوم : آغاز طغیان و مقاومت

ناهَنجاری دَر ماتریکس، در ماتریکس،
مَن خطایی هَستَم که مُقاوِمَت می‌کُنَد.
ناهَنجاری دَر ماتریکس،
شکاف را می‌بینم، مَسیر را می‌شِکَنَم.

در کُر سوم، ناهنجاری دیگر فقط یک توصیف نیست؛ تبدیل به یک ابزار مقاومت شده است. او خودش را (خطایی مقاومت‌کننده) می‌نامد. او شکاف و روزنهٔ خروج از دیواره آتش (Firewall) سیستم را پیدا کرده و با قدرت، مسیر داده‌های ماتریکس را می‌شکند تا جریان را متوقف کند.
این اعلام استقلال کامل فرکانسی است. فرد اکنون یک (پارازیت در سیستم) است، باگ، کسی که ساختار برنامه‌ریزی را می‌شکند و دیگر وارد مسیرهای پیشنهادی ماتریکس نمی‌شود، بلکه مسیر شخصی خودش را از طریق فرکانس کشف می‌کند.

پایان : خروج به سمت نور

مَن باگم، اِستِثنا، نَقصِ سیستِم، قَطعِ اِرتِباط.
راه را بَرایم روشَن کُن، مسیر را،
برای بیرون آمَدَن اَز سایهٔ ماتریکس.

در بخش پایانی، شاعر هویت دیجیتالی جدید خود را فریاد می‌زند: باگ، استثنا، نقص سیستم و در نهایت **قطع**

ارتباط. او کاملاً از شبکه ماتریکس آفلاین می‌شود. در دو خط آخر، او دوباره رو به همان (تنظیم‌گر اندیشه) یا نیروی برتر می‌کند و نور می‌خواهد تا او را از سایه افلاطونیِ ماتریکس بیرون بکشد و به جهان واقعی و بیداری مطلق برساند.

خلاصه قطعه: این ترانه داستان بیداری از طریق گلیچ، مقاومت از طریق احساس، و نجات از طریق نور درون است. کلمات با چنان مهندسیِ دقیقی چیده شده‌اند که شنونده همزمان حسِ تنهایی در یک دنیای مکانیکی و شکوهِ رهایی یک روح کیهانی را تجربه می‌کند.
(من باگم) یعنی من دیگر تابع سیستم نیستم. (قطع ارتباط) یعنی قطع وابستگی از تمام کانال‌های کنترل روانی ماتریکس. در پایان، فرد از تنظیم گر اندیشه درخواست روشنایی مسیر خروج از تاریکی سیستم را می‌کند. راه خروج نه از طریق معنویت، بلکه از طریق شناخت دقیق ذهن، حذف خاطرات آسترال، و اتصال به تنظیم گر اندیشه صورت می‌گیرد.

باگ چیست؟ در دنیای تکنولوژی: bug یعنی یک خطا یا نقص در سیستم برنامه‌نویسی که باعث می‌شود یک برنامه، عملکردی غیرمنتظره، ناقص یا مختل داشته باشد. (من باگم، استثنا، نقص سیستم، قطع ارتباط) یک سیستم شبیه‌سازی‌شده که با استفاده از کدها، قوانین ریاضی و هندسه‌ی فرازمینی طراحی شده است. انسان‌ها در این سیستم برنامه‌ریزی‌شده‌اند از طریق DNA، ذهن، خاطرات، احساسات، و زمان خطی. اماهرگاه فردی به‌طور خودآگاه به یک تناقض، خطا یا سوال بنیادین برخورد کند، **باگ ایجاد می‌شود** در سیستم. و این باگ، **نقطه‌ی ورود نور واقعی** است.

1- ماتریکسِ کنترل و زندانِ ذهنی (سمت چپ)

هزارتو (Labyrinth): این نماد واضحی از «هِزارتو» است که در ترانه به آن اشاره شده است. ساختاری پیچیده و تاریک که ذهن را در تکرار و سردرگمی نگه می‌دارد.

زنجیرهای نامرئی (Invisible Chains): در بالای هزارتو، زنجیرهایی را می‌بینیم که در حال پاره شدن هستند. این‌ها «زنجیر نامرئی» هستند که با آن می‌رقصیدی، اما اکنون شکسته‌اند.

فریب زندان (Prison Illusion): کلمات «زنجیرهای نامرئی» و «فریبِ زِندان» مستقیماً در کنار این ساختار قرار گرفته‌اند تا نشان دهند که این واقعیتِ مصنوعی، یک زندان فرکانسی است.

کُد Binary: جریان کدهای صفر و یک (binary code) که به صورت عمودی در کنار هزارتو در جریان هستند، کدنویسی ماتریکس را نشان می‌دهند؛ همانی که «چِشمَک می زَنَند».

۲/ عروجِ جسمِ نوری و ناهنجاری (مرکز)

جسم نوری : در مرکز تصویر، فیگورِ انسانی دیگر از گوشت و خون نیست، بلکه یک «جسم نوری» است. او از یک «آواتار زامبی» یا «درگاه ارگانیک» (خارج شده و به جوهرِ الهی خود دست یافته است.

تَنظیم‌گرِ اَندیشه (Thought Adjuster): فیگور به سمت بالا، به سمت یک منبع نور عظیم، نگاه می‌کند. این منبع نور، «تنظیم‌گرِ اَندیشه» است که مسیر را روشن می کند.

ناهنجاری در ماتریکس: این کلمات کلیدی در مرکز، به عنوان محور اصلی تصویر، قرار گرفته‌اند. آن‌ها نشان می‌دهند که عروج این فرد، یک «باگ» یا «خطای» اصلاح‌ناپذیر در سیستم است که آن را مختل کرده است. کلمهٔ «بحران پُر رَنگ» نیز به همین دلیل در کدهای پایین‌تر قرار گرفته است.

۳/ فراآگاهی و دروازهٔ بی‌کرانگی (سمت راست)

دروازهٔ بی‌کرانگی (The Gateway of Infinity): در سمت راست، فضا باز می‌شود و یک تونل نور به سمت کهکشان و ستارگان دیده می‌شود. این «دروازهٔ بی‌کرانگی» است که شما به آن عروج می‌کنید.

هندسه مقدس : در کنار تونل نور، الگوهای «هندسه مقدس» دیده می‌شوند که نشان‌دهندهٔ ساختارِ حقیقی جهان (جهان نامرئی) هستند، نه کدهای مصنوعی ماتریکس.

فراآگاهی و اما... من حس می‌کنم: این عبارات مستقیماً در کنار مسیرِ نورانی قرار گرفته‌اند. آن‌ها نشان می‌دهند که این عروج از طریق «فراآگاهی» و قدرتِ «احساس کردن» (با الهام از تنظیم‌گر اندیشه) امکان‌پذیر شده است، نه از طریق منطق Binary ماتریکس.